

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voornitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—

Afzonderlijke nummers fl. 0,25.

Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURAÇAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL, Nº 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curacao, — Otrabanda.

JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.

JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.

Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.

Pa lugarnan for Curacao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa aña.

Un number só fl. 0,25.

Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

aankomst alhier:

18 Juli Harrison van Liverpool.
20 „ Maracaibo „ Maracaibo.
22 „ Philadelphia „ New-York.
1 Aug. Maracaibo „ Maracaibo.

CALENDARIO.

Juli.

12. 7º DOM. despues di Pentec.
13. LUNA. S. Anacleto papa i m.
14. MARTES. S. Bonaventura, dr.
15. RAZON. S. Henrico, emperador.
16. HUEBES. Nuestra Señora del Cármen.
17. VIERNES. S. Alexio, c.
18. SABRA. Bienavent. Ceslas, c.

STAND DER MAAN.

N. M. 12 Juli 12 ure 40 m. P. M.

Opkomst der Zon:

15 Juli 5 ure 38 m.

Ondergang der Zon:

15 Juli 6 ure. 22 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

12 Juli Prins Maurits naar Amsterd.
12 „ Maracaibo „ Maracaibo.
19 „ Duitsche-st. „ Hamburg.
22 „ Valencia „ New-York.

EL PERIODISMO O LOS PERIODISTAS.

IV.

Ya no hay quien ignore en el mundo que esa máscara liberal con que pretenden encubrir su ambición y sus relajados propósitos, los que buscan prosélitos en esa propaganda contra el cristianismo y su clero, es la fuente de donde emanan todas las calamidades sociales; pues ningún sentimiento de igualdad perfecta, de fraternidad y libertad, ponen jamás en práctica cuando al alcanzar adueñarse del poder, antes por el contrario se convierten en despotas ó tiranos: tanto más terribles cuanto más ruin es el origen de que proceden y mas difícil se les ha hecho escalar el poder; lo cual como nos lo enseña nuestro sano buen criterio y la conciencia de nuestra naturaleza, es tan lógico y consiguiente hasta con nuestro amor propio, que nada es mas razonable que el que nuestras aspiraciones acienda en proporcion que nos favorezca la fortuna elevándonos sobre el común de nuestros semejantes, por lo cual la historia nos enseña que todos se empeñan en destruir las escalas por donde subieron, pues á mas de que nadie quiere descender, todos buscamos el nivel por las cofas y nunca por las sentinas.

De donde resulta que aparezca tan resplandeciente, tan admirablemente consoladora para el desheredado, tan invulnerable para la calumnia, esa milicia eclesiástica que lleva escritas en su lábaro las conquistadoras palabras de profundo amor, inextinguible caridad é igualdad verdadera entre los hombres, practicándolo á ciencia y conciencia de los que no están ciegos por la rabia que lleva á sus almas, el no poder quebrantar esa fé y esa obediencia á los divinos preceptos. Sin salir de estas colonias vamos á probar cuanto le deben estos habitantes á la caridad de ese clero.

Tan pronto como vislumbraran la esperanza, estos ejemplares sacerdotes de la iglesia católica, de que no serian vanos sus esfuerzos para favorecer la juventud y mejorar la condicion de los necesitados, pensaron en llamar en auxilio de su voluntad á las hermanas de la caridad que creian necesarias, para principiar bajo los esfuerzos y piadosos desvelos del reverendo Obispo monseñor Niewindt, á la admirable y hoy monumental obra de fundar un colegio para niñas, en que desde 1852 hasta la fecha han recibido millares de hijas de Venezuela, Nueva

Granada, Santo Domingo y todas estas Antillas, una educacion religiosa, moral, literaria y artistica que levanta la fama y buen nombre del establecimiento á una altura que lo hace sin igual en su género, y tan productivo, que no obstante haberse fundado como de limosna y tomando dinero á interes, cuenta hoy con tres edificios envidiables por su capacidad, situacion, aseo, frescura y confortabilidad, de los cuales han podido destinar uno de los levantados en los campos adyacentes á la ciudad para asilo y morada de huérfanos; todo efecto de esa constancia que inspira la piedad, de esa economía á que le sacrifican esas hermanas del amor y la caridad todos sus goces, y primeras necesidades, de esa voluntad que solo inspira el amor á Dios y al prójimo.

Aun no habian principiado á recoger los frutos de tan gigantesca empresa cuando ya el amor ardiente por la salud del prójimo, los convierte en mendigantes; y con una constancia y ejemplar humildad viemos de puerta en puerta al muy venerable sacerdote Señor Kieckens, recogiendo limosna para fundar ese hospital de caridad, cuya esmerada asistencia y solícitos cuidados de veinte ó mas hermanas, se disputan aun los vecinos acomodados y con familia que los cuida; no bajan aun de cincuenta los que en aquel fresco, cómodo y aseado establecimiento reciben todos los consuelos y pronta y cumplida asistencia medica y alimenticia que necesitan, entre los cuales figuran los extranjeros que no tienen relaciones en la colonia, y como dejamos dicho los que creen preferible pagar la módica propina que se les exige á las molestias que podian dar á sus deudos, pues tan acreditada está como casa de salud el hospital de Curacao, que nadie lo rechaza como lugar preferente para alcanzarla; sorprendente y digna de toda admiracion y elojio es la paciencia, la dulzura, la amorosa compasion con que aquellas caritativas mujeres, se consagran á cuidar á los infelices desamparados que llevar allí la recomendacion de su desgracia y muchos hay que al recobrar la salud quieren continuar asilados.

Empero, cuando se hace increíble el cómo un pueblo tan favorecido y beneficiado por ese clero católico, soporta que se le ultraje y vilipendie con tan cinica ingratitud, es al volver los ojos y llevar el pensamiento al asilo de cuarenta y ocho huérfanas, que desde la edad de la lactancia hasta devolverlos á la sociedad esmeradamente educados, recojen, alimentan, curan y forman en la virtud y en todas las labores

de su sexo: es ejemplar el esmero con que aquellas madres adoptivas se consagran á la crianza y educacion de tan desamparadas criaturas, sin escusar ningún género de gastos que les haga grata su existencia y aléje hasta de su pensamiento la misera condicion que las llevó á tan confortable asilo, que acaso la generalidad de los mismos acomodados no vivan tan á su gusto. ¿No tendrán deudos esas criaturas que abonen á sus protectores?

Para complementar el cuadro de las bondades y virtudes de ese clero que con tanta abnegacion renuncia su bienestar en provecho ajeno ó sea del prójimo, vamos á la casa ó manicomio á donde hacemos encerrar, acaso para no verle mas, al hijo, deudo ó amigo; y á eso que llamamos lazareto, á donde espulsamos perpetuamente al padre, madre, hermano ó hijo que llega á contagiarse, y preguntemos: ¿quien se ha encargado de cuidarlos y de dulcificar sus dolencias y atenuar sus angustias en los momentos de lucidez y de alientos? Los Angeles de la caridad, esas hermanas en Jesucristo que, visten un sayal y una cogulla, y se alimentan fengalmente, para gozarse solo en el bien y los consuelos que puedan proporcionar á los desgraciados.

Empero, cuando aparecer debiera para toda esta sociedad ó fuera su parte honrada, abofeteando la gratitud y la verdad á la calumnia, es al tomar nota de que de mil setecientos cincuenta y cuatro niños que sin distincion de sexo, color ó procedencia reciben educacion, la mayor parte de gratis y una pequeña porcion pagando una exigua propina, en diferentes parroquias, lugares y caseríos, se la deben á la asiduidad, eficaz constancia y esmerada puntualidad de esas piadosas hermanas, que no miden distancias ni conocen inconvenientes para desempeñar su encargo de una manera tan satisfactoria, que en general los padres de familia no se detienen ni aun en la diferencia de sus ideas religiosas para confiarles sus hijos; cuadro que perfecciona la caridad de ese clero aplicando sus ahorros y economías á proteger y auxiliar multitud de familias desamparadas, y á salvar la honestidad de muchas vírgenes virtuosas á quienes la miseria amenaza con sus implacables y siempre funestos efectos.

Muy de lamentarse es que garantizando el ilustrado Gobierno Holandes la moral, la justicia y el bien de que gozan todos sus gobernados, no estudie la causa que trae en agitacion violenta y amenazante desorganizacion el viejo y el nuevo

mundo, para reprimir con mano fuerte ese periodismo disociador que en todas partes ha levantado el pendon de la difamacion contra todos los elementos de orden, de moral y de justicia, muy principalmente en colonias que, como esta, la generalidad de sus habitantes son pacíficos por carácter, buenos por temperamento y fáciles de gobernarse por lo mismo que no tienen que ambicionar. (Ingezonden.)

DE VRIJDENKERS AAN HET STERFEBED

VAN

VICTOR HUGO.

Een kreet van verontwaardiging ging op door geheel de katholieke wereld, toen het bericht verspreid werd dat Victor Hugo op zijn sterfbed den troost der Katholieke Godsdienst had gevraagd en afgebeden, maar de vervulling of eerbiediging van dien uitersten wil en harte-wensch onbarmhartig door een club van vrijdenkers tegengewerkt en belist geweigerd was geworden. De *Monde*, de *Matin* en de *Univers* hadden het bericht opgenomen en de bronnen er van aangewezen.

Eerst vier dagen nadien sprak Eduard Lockroy het bericht tegen in de *Rappel*. Professor Vulpian, die het geheim verraden zou hebben, verklaarde aan verschillende dagblad-rapporteurs het verhaal voor een verzinsel. Dr. Després verzekert, dat Victor Hugo niet onder zijne behandeling is geweest, maar dat hij toch van een geloofwaardig persoon vernomen heeft, hoe men met de grootste zorg zoowel den brief van kardinaal Guibert, als de poging van mgr. Freppel om bij den zieke toegelaten te worden voor den stervenden V. Hugo heeft geheim gehouden.— De *Univers* houdt vol dat alle twijfel aan de waarheid van het bericht nog niet is afgesneden.

De Parijsche Correspondent van *The Tablet* gaat verder, en wijst er op dat de ongemanierde toon en wijze van ontkenning of logenstraffing van het verhaal der *Monde* veel eer aan eene bevestiging daarvan dan aan eene wederlegging doen denken. Hij zelf onderwerpt de ge-

schiedenis van Victor Hugo's „laatste wenschen en beden" aan eene gezonde kritiek, en schroomt niet het volgende als zeer geloofwaardig aan de redactie van het Engelsche weekblad mede te deelen.

Reeds drie dagen vóór zijnen dood verzocht de stervende dichter, dat men een priester voor hem zou roepen, en herhaalde dat verzoek in die dagen nog menigmaal. Op den eersten dag zeide een geneeskundige, wiens consult was ingeroepen (niet dr. Vulpian), tot den heer Lockroy: „Mijnheer Hugo vraagt om een priester;" en Lockroy antwoordde: „Hij weet niet wat hij zegt." Daags daarna zeide nogmaals dezelfde dokter, die een bekend vrijdenker is: „Mijnheer Lockroy, gij hoort het, de zieke blijft om een priester verzoeken!" Maar deze heer hernam: „Hij is weet niet, wat hij zegt; hij is niet bij zinnen."

Een andere geneeskundige, eveneens een ongeloofige, had van dezen zielstoestand van Victor Hugo vernomen en gaf aan Lockroy en andere familie-leden zijn groote verontwaardiging er over te kennen, dat men zoo hardnekkig den wensch en de bede van den stervende wederstreefde. Diezelfde verontwaardiging uitte hij ook eenige dagen later openlijk en wel in tegenwoordigheid van onderscheidene personen. Toen moet hij — zegt de Correspondent van *The Tablet* — deze woorden gesproken hebben: „Ik werd zoozeer gekweld door de gedachte, dat men den armen zieke den troost weigerde, waar hij om gevraagd had, dat ik een oogenblik in bekoring kwam om heimelijk een priester tot hem te brengen." Als men nu den spreker de opmerking maakte: „hecht gij dan geloof aan vertroosting van godsdienst?" antwoordde hij: „Ook de invallen en grillige wenschen van een stervende hebben iets heiligs; zij dienen, volgens mijne overtuiging, ingewilligd te worden: hoe wonderlijk zij soms ook wezen mochten."

Bij laatst genoemd gesprek beken de Correspondent van *The Tablet* niet tegenwoordig te zijn geweest; niettemin durft hij voor de waarheid van de hoofdpunten daarvan in te staan.

Moderne Afgoderij.

De schrijver der *Huysche Omtrekken* in het *Vaderl.* maakt niet zelden zeer juiste opmerkingen. Ook thans doet hij dit, nu hij de apotheose van Victor Hugo en Rogier veroordeelt, en de schuld dier afkeurenswaardige manifestatie aan deze mannen zelf toeschrijft. Hij zegt:

„De wereld is een schouwtooneel, en de „cabotinage" is doorgedrongen tot in het merg der menschheid! Geen God meer of gebod, maar afgoden bij de vleet, of, beter nog, tooneelhelden door het publiek luide toegejuicht, en gesteund door claqueurs, die fel de handen en voeten roeren, om ook maar één enkel oogenblik aller aandacht te trekken en één sprankje deelachtig te worden van de eer — de eer! — den held van het oogenblik bewezen. Nauwelijks is de mantel van des dichters schouders gegleden, of honderd poëtafsters werpen zich op het begeerlijk erfstuk en scheuren het aan stukken, te klein, toch wel, om hun schamele naaktheid te dekken!

Allen badauds, zoo niet allen cabotins! Maar zijn die groote mannen niet zelf daaraan schuld? Indien er onbarmhartig met hen gesold wordt, is het dan niet omdat zij zelf niets liever wenschen? Of brengen ze hun laatste levensjaren door in die diepe overpeinzingen, welke den ouderdom betamen? Blijven de grijze haren wel zitten?

De laatste maal, dat ik Rogier en Victor Hugo zag, hadden beiden zich een schitterende apotheose bereid. Rogier stond op het balkon van een huis in de rue de

la Loi, waarlangs de officiële stoet van de opening der Antwerpsche wereldtentoonstelling terug zou keeren. Op twee beeld-schoone jonkvrouwen geleund, schiep hij een onuitputtelijk behagen in de vivats, te zijner eere opgezonden door rechters en schutters en vrijmetselaars in vol ornaat. Onvermoeid stond hij daar, ook niet éénen groot willende missen, en terugwruifend met uitlokkend gebaar. Was er dan niemand zijner vrienden, die hem zeggou durfde: Ga toch zitten, vader Rogier, ga toch zitten! (Gie hebt de ruste wel verdiend. Nu al onttrekt ge reeds thans uwen onvasten gang en uw afdalend oog aan het gezicht des volks, dat volk zal u nooit vergeten!

Ook Victor Hugo stond toenmaals bij het open raam te buigen voor de voorbijtrekkende menigte. Hij was zijn tachtigste jaar ingetreden en ontving de hulde van tweemaal honderd duizend medeburgers, die welriekende bloemkransen aanvoerden, benevens een walm van knuifloek, welke 's menschen hart deed omdraaien van afschuw. Toen ik des morgens te negen uren voor het huis des dichters aankwam, stond hij daar reeds, gesteund door zijne beide kleinkinderen, grootend en wuifend; en toen ik, na volbrachte dagtaak, te zes uren naar de bekende avenue wederkeerde, vond ik den tachtigjarige nog altijd knikkend en buigend voor de thans vrij „bestoven" zwimmers en turners. Bij het minste geluid, bij het geringste banierge-wuif trad hij voor het venster, en zulks met zooveel vlug- en gepastheid, dat hij mij, onerbiedig genoeg, deed denken aan het bekende stuk speelgoed met de verborgen veer: Pierlala sprong uit de kist!

En de walm van knuifloek werd dichter en dichter....

Waarlijk, het doet me leed dat te moeten betuigen, maar de apotheose van een klein heer in zwarten jas heeft voor mij altijd een belachelijke zijde, en Frankrijks hard, die alle menschenlijke gevoelens zoo heerlijk bezong — behalve dan toch de vrouwenliefe! — scheen me nooit minder groot dan op den dag dezer straat-ovatie, den dag dien hij zelf voor den schoonsten zijns levens zou houden. Tot eene openbare verheerlijking is een ander kader noodig dan een burgermanshuis met een heer in wandeltoilet, en moeten andere massa's in beweging gebracht worden dan ongeordende kielmannen, door gestrikte commissarissen van orde getoomd. De gestorven dichter gevoelde dat wel in de eerste plaats zelve en, als altijd, zijne toevlucht nemende tot de schrilste der tegenstellingen, schreef hij — de millionair in klinkende rijmen, maar ook in klinkende munt! — de rouwbaar der armen voor, bij zijne plechtige begraving.... De rouwbaar der armen, omstuw door rijk getooide staatsievwagens, kreunende onder den last van bloemen en kransen, dat was de gewenschte antithese van den dichter, die eene serafische ziel deed huizen in de bult van Quasimodo en een staatsmansgenie borg onder den galarok van Ruy Blas, den lakei!

Gelukkig zal de door al die praderij te-weegebrachte indruk weldra zijn uitgewischt in de geheugenis der menschen, en de figuur van hem, die „levend de onsterfelijkheid was ingegaan", eenmaal die kalme en majestoeit verkrijgen, welke de dood alleen geven kan. Gelukkig; want zoo een schoone bouwval aantrekt in stille statigheid en zachten avondgloed, niets dat meer weezin wekt den wandelende rui-nen, a giorno verlicht."

NOTICIA.

Seman pasar caba nos a pone na conocementoe di publico di Curaçao, koe exemplarnan di e *Briefi span-jol milagroso* no ta di bende na DRUKKERIJ DI VICARIATO, pa es motiboe aki, koe e briefi-ai ta cos di hende loco o malicioso, i un bron-guena pa nos Religion Católica.

Un Invencion masjá útil pa Europeo i Noord-Americanonan, koe ta bini na Zuid.

Un Doctor di Rio-Janeiro jamar Domingos Freire, ta hopi tem caba, tabata studia un manera di kita hende di haja caentura geel, mescos koe hende ta haci coe brohera, es-tá coe entermentoe.

Al fin di tantoe tempoe di traha i busca Dr. Freire a logra di pre-para un virus pa enter, hende i haci nan a prueba di caentura geel. Emperador di Brasil, despues di a examina bon e asuntoe-ai, i refle-

xiona bon riba su bon efectoe, a permiti Dr. Freire di enter cincoe cientoe hende pa poerba. Tres cap-tan di barcoe Inglés coe toer nan tripulacion tabata geenter coe fin di scapa fol caentura geel koe ta rei-na asina tantoe na Rio Janeiro. Té awor ningun di e hendenan-ai no a haja e caentura i ademá nan no a sinti nada pa motiboe di e enter-mentoe. M. Bouley a presenta lo ké nan ta conta di e asuntoe-ai na Aca-démie de Médecine (Paris). Maar té ainda e senjar-aki no ta kere opi-nion di Docter Freire tocanti *Micrococcus xanthogenicus*.

“LANCET.”

Electricidad pa castiga criminalnan.

Algun anja pasar nan a scribi na Noord America algun artikel den courant principalnan riba cuestion, si lo por pone electricidad na lugar di horca i stop pa casiga criminal-nan.

E cuestion-ai a bolbe bini na luz; Gouvernor Hill di New-York ta pun-tra: “Si ciencia di nos tem di awor lo no por haja un plan pa kita bi-da di esnan, koe ta condena pa mor-to, di un manera menos barbaro?” Riba esai *Electric Review* ta respon-de: “Ki moda mas científico hende por usa, koe pone electricidad pa bordugoe? Toer hende koe a leza tantoe experimentoe eléctrico, koe ta publicar cada dia, lo mester a ob-serva koe un corriente eléctrico di 1000 volt (ciertoe midí di electricidad) ta di mas sterki koe un hende por wanta sin ricibi ningun resultado fatal, mientras e linjanan koe ta sirbi pa cende e lampinan di nos caya nan tien corriente di 3200 volt. Lo tabata un afer masjá simpel di comunica e lugar di castigoe coe e linjanan di luz di nos stad, di na-nera koe electricidad por bira bor-dugoe di asesinan! Larga nan po-ne e criminal den un stoel coe su cabes marar patras contra un bo-ton koe ta na punta di e koperdraad, koe meste doenele e golpi fatal. Anto un machine manera di holo-sji lo por ta regla di tal manera, koe e comunicacion di e koperdraad coe e linja di electricidad lo porta hacir automáticamente [di mes] sin koe manoe di ningun hende tin no-de di misji directamente den di e castigoe fatal, koe por socede na un momento vast segun e holosji ta re-glar.

“Ki otro modo mas científico koe esai lo por ta inventá? Mortoe lo ta instantáneo (na un momentoe) i sin ningun dolor i na mes tem e pena ta asina terribel koe l'é meste cau-sa serement grandi den hende ma-loenan, koe lo para mira.”

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, den 9u Juli 1885.

De Heer G. A. Ferguson, 2e luitenant der Infanterie, tijdelijk belast met de functien van Roommeester alhier.

De Gouvernements-Secretaris, HELLMUND.

— Woensdag jl. en Donderdag te middernacht, ontlastten zich te dezer stede eenige regenbuien. De hitte was deze week alhier zeer groot.

— Den 30sten Juni heeft de President van Venezuela, Joachim Crespo, een schrijven gericht tot zijne Medeburgers, waarin hij hun bekend maakt, dat Venancio Pulgar het vaandel der Revolutie heeft opgestoken. Tevens geeft de President aan alle Venezolanen kennis, dat de Regeering bijtijds alle maatregelen genomen heeft, die er haar spoedig toe in de gelegenheid zullen stellen om den Lande het herstel van orde en vrede aan te kondigen.

— Een dertigtal Revolutionairen werden den 2u Juli te Siquire ge-vangen genomen.

ZATERDAG 11. vertoonde zich voor de haven alhier het stoomschip *Justicia*. Het vaartuig, van aanzien-lijken bouw, was met talrijke kop-pen bemand en moet goed van oor-

logsmaterieel voorzien zijn. De *Justicia* is als oorlogsvaartuig in dienst van de revolutionaire partij van Venezuela; het mocht onze haven niet aandoen, maar zette in een sloep onderscheidene voornamen Venezola-nen aan wal: dr. F. Vanegas, dr. P. E. Rojas, generaal L. Level de Goda, Andres Celisen V. Pulgar, zoon van generaal Venancio Pulgar die zelf aan boord van de *Justicia* was, wel-ke met nog een andere stoomboot en een vijftal oorlogs-goletten de kusten van Venezuela afvaren.

— Na eene beknopte vermelding van de plechtige opening der *Escuela Católica* op Otrobanda, schrijft de Redactie van “El Imparcial” de volgende edele bemerking.

„Iedere bron, waar voor elke klas-se onzer maatschappij het levend water van weldadig onderwijs aan ontvloeit, is nieuw voedsel voor den stroomder beschaving. Wij kunnen daarom niet nalaten ons geluk te wenschen met de oprichting der school, al betreuren wij het, dat in dit feit eene zegenpraal besloten is voor diegenen, wier denkbeelden over hetgeen in werkelijkheid voor de Kolonie heilzaam is met onze over-tuiging zoozeer in strijd is.”

NEDERLAND.

Bij den aanvang van het onderzoek der ontwerpen tot Grondwets-herziening is door de gezamenlijke Katho-licke leden een nota ingediend, waar-in de volgende verklaringen worden afgelegd:

Elke Grondwets-herziening, waar-in herziening van art. 194 (het On-derwijs-artikel) niet is opgenomen, achten zij onaannemelijk.

Hun geheele vrijheid ten opzich-te der verder tot stand te brengen wijzigingen behoudende, ook in ge-val herziening van 194 aan de orde mocht gesteld worden, meenen de ondertekenaars der nota een voor-stel tot herziening van dit artikel te moeten voorlezen van de Regeering.

De beginselen, welke een herzie-ning van art. 194 hun inziens moe-ten beheerschen, zijn:

- 1° vrijheid van onderwijs, behou-dens toezicht, buiten beheer der Re-geering, regel;
- 2° de openbare school aanvulling van de bijzondere;
- 3° neutraliteit alleen diër verplich-tend gesteld, waar de gemengde school onvermijdelijk is.

Ook door de Anti-revolutionaire leden werd een nota ingediend, waar-bij in andere bewoordingen, en iets minder scherp gepreciseerd, hetzelfde standpunt wordt ingenomen.

Tenzij de Regeering dus mocht be-sluiten aan den eisch tot wijziging van art. 194 toe te geven, kan reeds nu als zeker worden aangenomen, dat alle plannen tot Grondwets-her-ziening door de gezamenlijke Katho-licken en Anti-revolutionairen in de Tweede Kamer zullen worden ver-worpen.

— De Koning heeft den 28u Mei 1885 ontvangen de terugroepingsbrie-ven van graaf Herbert von Bismarck-Schönhausen als buitengewoon ge-zant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Keizer van Duitschland, koning van Pruisen, bij Hoogstdee-zelfs Hof.

— C. B. doet aan den *Spectator* de volgende vraag:

Hebt gij wel eens van meerlingen gehoord? Is dat een diersoort? luidt misschien uw wedervraag. Geen diersoort, maar een soort van kin-deren, die hier geboren worden. Als gij er meer van weten wilt, raad-pleeg dan de eerste bijdrage van het verslag der gemeente's Gravenhage over 1885: gij zult daar eene geboor-ten-opgaaf vinden van twee- en meerlingen.

— Voor de betrekking van hoofdon-derwijzer aan de openbare school te Alphen hebben zich niet minder dan 95 kandidaten opgedaan. Half Juni zou vergelijkend examen aldaar gehouden worden. De schoolopzie-ner, die uit de 95 den knapste haalt, moet wel een phenix zijn.

BUITENLAND.

ROME. — De congregatie der Pre-paganda ontvangt voortdurend gun-stige berichten over de neiging, wel-

te zich al meer onder de schisma-
tische Grieken van Turkije openbaart,
na gunste van den terugkeer tot de
kerkelijke eenheid. De Katholieke
dagbladen van Constantinopel en
andere steden van het Oosten zijn
gemachtigd tot de verklaring dat
er geen spraak is van het opnemen
der Griekse-Kerk in de Latijnsche,
maar dat het plan alleen is om de
Griekse Kerk met het eenige cen-
trum des Katholieken geloofs, met
Rome, in verbinding te brengen,
zonder dat de oude privileges dier
Kerk verloren gaan.

NAPELS.—In het dezer dagen
uitgegeven rapport van het minis-
terie van binn. zaken, wordt een
statistisch mededeelend van de cho-
lera-epidemie, welke verleden jaar
in Italië gewoed heeft. De ziekte
heeft zich vertoond in 83 gemeen-
ten met eene geheele bevolking van
1.711.000 zielen. In die plaatsen zijn
4.587 cholera-gevallen voorgeko-
men, waaronder 14.198 met doode-
lijken afloop, dus bijna 60 pCt. De
provincie Napels neemt de eerste
plaats in met 15.927 ziektegevallen
en 7968 sterfgevallen op eene bevol-
king van 945.000 zielen. In de pro-
vincie Rome zijn slechts 15 ziekte-
gevallen voorgekomen, waaronder 6
met doodelijken afloop.

—Men weet hoezeer de Italiaan-
sche regering er naar tracht vasten
voet in Soedan te krijgen en dat zij
daartoe op vriendschappelijke voet
wenscht te komen met den Negus
van Abyssinië, koning Jan. Reeds
is er sprake geweest van een han-
delstrataat tusschen beide landen.
Doch zwarte Jan vertrouwt Italië
niet, dat dingen heeft gedaan, waar-
voor zelfs een neger zich zou scha-
men. En hij denkt nog ernstiger
na over de Italiaansche liefkoosin-
gen, sedert Engeland aan de man-
nen uit Rome meer de vrije hand
in Soedan gegund heeft. Nu is hij
op de lumineuse idee gekomen om
met Rusland aan te leggen: dat is
ook wel een vriend, die gevaarlijk
kan worden, doch hij is verder van
huis, en de Negus acht het vermoe-
delijk in zijn belang, als hij de ri-
valiteit tusschen Italië met Eng-
land aan de eene en Rusland aan
de andere zijde aanmoedigt. Ook
in dit opzicht heeft hij van Euro-
peesche Mogendheden veel geleerd.
Te St. Petersburg verhaalt men, dat
er een handelstrataat in den maak-
te, waarbij aan Rusland uitsluitend
door Abyssinië groote voordeelen ge-
waarborgd worden.

LONDEN.—'t Moet een onbeschrij-
pelijk tooneel zijn geweest, dat ont-
stond, toen het amendement Beach
in het Lagerhuis aangenomen en
daardoor aan het ministerie Gladstone
een afdoende nederlaag toege-
bracht werd. Na 5 jaren 1 maand
en 12 dagen geregeerd te hebben,
werd dat ministerie geslagen, niet
op een der groote vraagstukken
waarmede het zooveel oppositie en
zelfs vrees in geheel Europa had
opgewekt, maar op een belasting-
quaestie waaraan niemand zooveel
gewicht had toegekend. Zoo ziet
men hoe weinig de menschen den
loop der gebeurtenissen in handen
hebben.

Nauwelijks was de slag gevallen,
of een oorverdoovend gejuich ging
van de geheele oppositie uit. Zoo
iets had Gladstone nooit bijgewoond.
Aftreden! aftreden! juichten de con-
servatieven, en de Ieren riepen op
een toon, zooals alleen verbitterde
Ieren schreeuwen kunnen: weg met
de Iersche dwangwetten! Er kwam
geen einde aan het rumoer; niet
weinig leden klommen op de ban-
ken, wierpen hunne hoeden in de
lucht, en het spektakel verergerde
nog, toen ook de liberalen begonnen
te schreeuwen, om zich over Glad-
stones vernedering te wreken. Die
sitting zal ongetwijfeld niet spoedig
vergeten worden door hen, die er
aan deelnamen.

1 Juli.—De Kabinets-Raad heeft
heden besloten, in het vervolg van
de dwangwetten tegenover Ierland af-
te zien, en met vertrouwen dat land
te besturen volgens een strikte toe-
passing van de algemeene wet.

—Eene langdurige conferentie
werd heden gehouden met den Am-

bassadeur van Rusland over de Af-
ghaansche quaestie.—De regering
heeft besloten, in Egipte de provin-
cie Dongola tot aan Askushah te
blijven bezetten.

—De Fransche gezant heeft in
beoefde termen geweigerd aan het
hof te verschijnen in rouwgewaad
wegens den dood van prins Frederik
Karel van Duitschland, om reden
dat het Fransche Gouvernement niet
veroorlooft rouw te dragen over den
dood van Frankrijks vijanden.

ST. PETERSBURG.—In de regeer-
ingskringen bemerkt men met spijt,
dat de revolutionaire beweging weer
grootte vorderingen begint te maken.
Nihilisten-zendingen maken sedert
de laatste 4 weken weer opgang en
men beweert, dat zij de werklieden
en plattelands-bewoners uit het mid-
den- en zuidelijk gedeelte van Rus-
land reeds bewerkt hebben. Men
merkt ook onrust in het leger.
Verscheidene hooggeplaatste ambte-
naren der Rijkspolitie, vergezeld van
vele der beste speurhonden zijn naar
Kharhow, Kasan en Kiew gezonden
om een zeer belangrijk spoor te vol-
gen, dat men onlangs heeft ontdekt.

BERLIJN. 1 Juli.—In den Bonds-
raad zal morgen voorgedragen wor-
den eene resolutie van het rechter-
lijk comité van dien Raad, waar-
bij de opvolging van den Hertog
van Cumberland op den troon van
Brunswijk onbestaanbaar wordt ver-
klaard met de vrede en veiligheid
van het Duitse Keizerrijk.

—Het ambt van Gouverneur van
Elzas-Lotharingen zal komen te ver-
vallen. Het militaire bestuur zal
worden opgedragen aan den com-
mandant van het 15de legerkorps;
de burgerlijke administratie zal recht-
streeks van Berlijn uit gevoerd wor-
den.

MADRID. 1 Juli.—De cholera heeft
hier vandaag één slachtoffer ge-
maakt; twee nieuwe ziektegevallen
deden zich voor. In de verschil-
lende plaatsen, door de cholera be-
zocht, telt men heden ruim 1000 nieu-
we gevallen en 480 met doodelijken
afloop.

BRUSSEL. Den 3n Juni heeft de
nieuwe Belgische gezant Mgr. Fer-
rara op 't paleis zijne geloofs-brieven
aan den Koning overhandigd. Z. E.
was vergezeld van den secretaris der
nunciatuur Mgr. Rinaldini. Twee
gala-rijtuigen van het hof en een ad-
judant des Konings gingen de prela-
ten van het hotel der nunciatuur af-
halen.

Zij werden door den Koning, wien
Mgr. Ferrara een eigenhandigen
brief des Pausen aanboden zeer har-
telijk ontvangen en daarna aan de
Koningin voorgesteld.

Milano, 19 Mei 1885.

Muy Estimado Amigos Cobi.

CAPITEL XX.

Combentoe di "Grand St. Bernard."

Bientoe tabata soepla cabu asina frioe,
koe henter mi curpa tabata haja ril, pa-
sobra un tal frioe mi no a sinti ningun
camina ainda, ni na Roma den luna di
December.

Cieloe tabata bira toer seur i banda di
2½ ora giador a bini propone nos ainda di
bolbè na St. Remy pasobra el dici: „sneeuw
„lo bin cai muchoe tantoe” ma Maïke
i ami ta grita noema di bai adilanti i lo
mi ta contentoe di mira sneeuw. Clement
també tabata coerasjá giador poco bisando:
„Bam, larga nos subi liger, anto den un
„ora nos a juga Combentoe.”

Ta 3 ora pasar koe nos ta sosega un
rato, i koe nos ta bebe un poco rom coe
awa pa fresca coerazon poco, pasobra nos
tabata terribel cansar.

Mientras nos ta sinti riba un piedra
mi ta saca unbé un gritoe, pasobra mi ta
mira riba mi panja cai algun cos blancoe,
i ora mi tabata kier cohé coe manoe, el
tabata slip i bai, i mi no tabata mira
nada mas.

Maïke també tabata masjar verwonder
di e cos, i no ta milagro tampoco; tabata
pa promer bez di nos bida koe nos a mira
sneeuw.

Duranti nos papiamentoe cara di Clement
i di Giador tabata basta serio i nan tabata
comprende peligroe di toer e sneeuw. Toer
spantar i manera rabiar contra mi hari-
mentoe, Clement tabata bisé mi:

„Mon cher! lees liever eene Pater Noster,
„want 'tis pertank geene farce, zulle; ik
„peis dat et neig gaot sneeuwen en dan
„wordt de weg zoo glisserig, dat ge wel
„kunt bivouaqueren, zulle!” (mi duci,
reza mas mihor un Nos Tata, pasobra no
ta cos di hunga: mi ta kere, koe lo bai
sneeuw masjar pisar i anto camina ta haci
nos slip asina pisar, koe nos meste keda
droemi den sneeuw.

Mi no kier keré Clement, pasobra nunca
ni a mira cos asina i mi ta bisé un poco
profia: „Kandoot! ge wilt ons laten be-
schieten” [Ni corda: bo kier spanta nos.

Ma Clement tabata responde basta serio
i tabata doema un accent di forza na su
palabra: „maor wat wilde gij meeklappen:
„Monsieur Philippe, degij komt van die
„omgekeerden teitron; dexik heb het dik-
„ksel, in de Mongolie gezien wat een
„sneeuwstorm is, Suppristie; 't is geene
„bétisse zulle: ge zult er van deeg van
„verschieten. God geve, dat we niet in
„de sneeuw vastbleven, zulle!” (ma kiko
bo kier papia; bo ta bini di e boco lomba
riba den lamar: mi a mira muchoe bez
na Mongolia kiko un orkaan coe sneeuw
ta haci: no ta coi loco lo bo spanta basta.
Dios doema, koe nos no meste fien den
sneeuw.)

Den e ora-ai sneeuw a coeminsa cai
mas duroe cabu i liger toer barica di se-
roe i tera rón dor tabata blancoe; i nos no
por a mira 10 pasoe nos dilanti. Bientoe
ta coeminsa lamanta mas pisar cabu i
ta zoeta toer e sneeuw den nos cara.

Awor si mi harimentoe tabata stop cabu
i a doema lugar pa spantoe i disgustoe.
Toer banda sneeuw tabata jena seroe i
alafin nos no por a mira camina mas i
cada pasoe mi a coeminsa slip. Maïke ta-
bata groenja tras di lomba i tabata kega
di mal tempoe, di cansamentoe, di moeri
etc. etc. i toer esai a spantá mi. Ata!
apena Maïke a kega asina, of, ai Dios? e po-
bericoeta slip i ta cai den sneeuw i no
tin coerasji mas di lamanta.

Clement, sabir den toer e cos i coe bon
coerasji, ta bai cerca Maïke, ta hacu un
bon borrel rom puroe den su stoma i ta
toemé na manoe pa doene asina coe-
rasji pa subi seroe. Guida també serio
den toer e asuntoe ta papia coe Clement
riba cuenta di camina, koe a jena coe sneeuw
i koe no tabata bon visibel mas, di e pe-
ligroe di cai awor cada momentoe den
boeraceema hundoe, koe biento a jena
cabu coe sneeuw. Ma toer dos a declara
nos habri, koe nos no por a sosega; koe
cada ora, cada minuut peligroe lo aumenta
i koe nos tabatin di scohé of moeri di
frioer i ta derar den sneeuw, of subi seroe
té na Combentoe.

Nos ta toema coerasji. Guida ta bai a-
dilanti i ta foela camina pasoe pa pasoe,
tras di dié Maïke, Clement, ami, i Ge-
rardo tabata sera procesion. Un cabuja
grandi Guida ta marra rond di Maïke
su curpa i ta tendé den manoe i Clement
ta haci meescos coe mi pa peligroe di
slipmentoe i di cai foi seroe.

N'es ora aja, Cobi, mi a comprende koe
so tabata coi loco, kiko Clement a papia,
i mi a mira koe e jioenan di Nord por
bringa contra frioe i sneeuw. Te tuiker-
slag, e hombernan ta balente! mi tabata
krimp di frioe i mi no tabatin gevoel den
curpa mas, ni mi por a sinti mas koe
mi tabatin pia, ni oreo, ni nanisji,
bloot e awa koe a cai foi dié tabata sin-
jal pa mi koe el tabatay ainda. Bientoe
a coeminsa soepla coe un forza asina terribel
manera el kier a ranca nos foi seroe. Ala-
fin despues un trabao di mortoe, pasobra
ausia di mortoe a haci nos camna asina
pisar, Guida ta moestra nos un paloe,
coe un piedra di marmolariba, camina di
frontera di Italia i Zwitserland i ta bisa
nos: „Awor 5 minuut ainda i nos ta den
combentoe.”

Es palabra tabata pa nos noticie di un
bida nobo, pasobra mi no a corda koe lo
nos a scapa.

Un rato ainda—nos tabata riba cabes di
seroe (2400 meter e. s. 8000 pia).

Aja biento tabata soepla manera un or-
kaan i nos toer ta camna pegar un tras
di otro. Di leuw nos ta mira un lagun
chikitoe i combentoe di Padrenan. Ca-
chornan ta coeminsa grita; 3 Padrenan ta
sali foi combentoe pa mira oende nan tien
di doema judanza, i manera Angelnan di
misericordia i di caridad nan ta bini con-
tra nos den toer e mal tempoe pa juda nos
ainda i coe un skwaal paternal koe nos
a subi serbe den tal tempoe coe tantoe
peligroe, nan a ofrecé hospitalidad pa tantoe
dia koe nas kier. Toer sorto di judanza
nan ta doema nos: nan ta juda nos troca
panja, nan ta doema nos bebida contra frioe,

tantoe coeminda koe nos kier, coe un pa-
labra: toer lo ké nos ta desea i por juda
nos.

Na 7½ ora, toer Padre ta bai haci ala-
banza den nan misa banda di combentoe
i nos ta sigi nan, i coe un coerazon gra-
decidoe nos a cai na roedia dilanti taber-
nakel pa gradici Dios, koe el a juda nos
den peligroe di e dia.

Com duci esai tabata toeh, Cobi, di
tendé den e misa solitario 8000 pia hautoe
den laria, o Canticanan di alabanza na
Dios; nos a admira trobé e Unidad di nos
Fé na toer camina di mundoe, i gradici
no menos e mees Dios, koe nos tabata miem-
bronan di Su Santa Iglesia. E oracion den
di e alabanza mi no ta loebida nunca, pa-
sobra esai a sali hundoe foi coerazon.

Awor p'awé, Cobi, mi ta stop! majan
mi ta scribi trobé mas.

(E ta sigi).

MOVIMIENTO MARITIMO.

(De la Oficina-Maritima).

ENTRADAS.

Julio 5.

Bergantin goleta venezolana *Alberto*, de Ma-
racaibo, carga: palo de mora.
Goleta holandesa *Oscar*, [paquete] de Sto.
Domingo, carga: azúcar y frutas.
Goleta venezolana *Guaira*, de La Guaira,
en lastre.

Julio 6.

Goleta americana *Minnie Smith*, de Nueva
York, carga: carbon de piedra.

Julio 7.

Barra americana *Thomas G. Kennedy*, de
Nueva York, carga: diversos.
Goleta holandesa *Cleopatra*, de Maracaibo,
carga: papalones, frutas y palo de mora.
Goleta holandesa *Brillante*, de Barcelona,
en lastre.
Balandra holandesa *Maria Eliza*, de Aruba,
en lastre.

Julio 8.

Vapor holandés *Prins Maurits*, de Am-
sterdam via Paramaribo, Demerara y
Trinidad, carga: diversos.
Goleta venezolana *Hermosa Lilita*, de La
Guaira, en lastre.
Goleta venezolana *Carolina*, de La Vela
de Coro, carga: café y cueros.
Goleta inglesa *Prith & Murphy*, de San
Thomas, carga: patatas y yanes.
Balandra holandesa *Flor de Mayo*, de Bo-
naire, carga: carbon y leña.
Balandra holandesa *Marie*, de Bonaire, car-
ga: carbon y dividive.
Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, car-
carga: cal.
Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire,
carga: carbon y leña.
Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire,
carga: carbon y leña.
Balandra holandesa *Phénix*, de Bonaire,
carga: dividive.

Julio 9.

Vapor americano *Maracaibo*, de Maracaibo,
con carga para Nueva York.
Goleta venezolana *América*, de Pto. Ca-
bello, carga: papalones.
Goleta dominicana *Adolfo C.*, de Azua,
carga: frutas.
Goleta colombiana *Lamia*, de Rio-Hacha,
carga: cueros, ganado, mulas y dividive.
Goleta venezolana *9 de Agosto*, de La Vela
de Coro.
Goleta holandesa *Arcnd*, de Aruba, carga:
cal y dividive.
Goleta venezolana *Ma Belle*, de Maracaibo,
carga: huesos y Fosfato (guano).
Balandra holandesa *Zeepaard*, de Aruba,
en lastre.

Julio 10.

Vapor americano *Valencia*, de Nueva York.
con carga para ésta y Maracaibo.
Bergantin goleta *Rebecca J. Moulton*, de Nue-
va York, carga: diversos.
Goleta venezolana *Sacta*, de La Guaira,
en lastre.

Julio 11.

Goleta holandesa *Favorita*, de la mar.
Balandra holandesa *Zephyr*, de Bonaire,
carga: carbon y leña.
Balandra venezolana *Thevlucht*, de Aruba,
carga: dividive y cal.
Balandra holandesa *Julia Elizabeth*, de
Aruba, carga: cal.

SALIDA.

Julio 5.

Balandra holandesa *Phénix*, para Bonaire.

Julio 6.

Balandra holandesa *San Pedro*, para Bo-
naire.

Julio 7.

Goleta holandesa *Favorita*, para la mar.

Julio 9.

Balandra holandesa *Amistad*, para Bonaire.
Balandra holandesa *Phénix*, para Bonaire.

